

Dziennik Urzędowy L 346

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
29 grudnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1579/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające wielkości dopuszczalne połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2008 r. 1

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy 6
- ★ Dyrektywa Rady 2007/75/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do niektórych przepisów tymczasowych dotyczących stawek podatku od wartości dodanej 13

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/880/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. zezwalająca Francji na stosowanie obniżonej stawki podatkowej na benzynę bezołowiową wykorzystywaną jako paliwo i wprowadzoną do obrotu w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE 15

2007/881/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniająca regulamin wewnętrzny Rady 17

2007/882/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Banku Centralnego Cypru 19

2007/883/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Banku Centralnego Malty 20

2007/884/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 169 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 21

Komisja

2007/885/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 26 grudnia 2007 r. zmieniająca decyzję 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu w Niemczech ⁽¹⁾ 23

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

2007/886/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EUPOL AFGH/2/2007 z dnia 30 listopada 2007 r. w sprawie ustanowienia Komitetu Uczestników misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) 26

- ★ Wspólne Działanie Rady 2007/887/WPZiB z dnia 20 grudnia 2007 r. uchylające wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie oraz w Somalii 28

2007/888/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ZPUE/2/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. dotycząca mianowania szefa zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) 29

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1579/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

ustalające wielkości dopuszczalne połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2008 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 Rada przyjmuje środki regulujące dostęp do wód i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej przy uwzględnieniu dostępnych opinii naukowych, a w szczególności sprawozdania opracowanego przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa.
- (2) Na mocy art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 Rada określa wielkości dopuszczalnych połowów na danym łowisku lub na grupie takich łowisk oraz przydział tych wielkości państwom członkowskim.

- (3) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania wielkościami dopuszczalnych połowów należy ustanowić specjalne warunki dla prowadzenia operacji połowowych.
- (4) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 zawiera definicje mające znaczenie dla przydziału wielkości dopuszczalnych połowów.
- (5) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 konieczne jest określenie stad, do których mają zastosowanie środki, o których mowa we wspomnianym rozporządzeniu.
- (6) W celu przyczynienia się do zachowania zasobów rybnych należy w 2008 r. wdrożyć pewne środki uzupełniające dotyczące warunków technicznych połowów.
- (7) Wielkości dopuszczalnych połowów należy wykorzystywać zgodnie z przepisami wspólnotowymi w tym zakresie, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich ⁽⁴⁾.
- (8) Z uwagi na fakt, że w jednym z państw członkowskich przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia do połowu skarpa wykorzystywano tradycyjnie sieci o rozmiarze oczka wynoszącym mniej niż 200 mm, państwu temu należy zezwolić na poławianie skarpa przy użyciu sieci o minimalnym rozmiarze oczek wynoszącym nie mniej niż 180 mm, co pozwoli mu odpowiednio dostosować się do środków technicznych wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 9).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2166/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 5).

- (9) Z uwagi na pilność tej sprawy konieczne jest odstąpienie od sześciotygodniowego okresu wspomnianego w pkt I.3 Protokołu w sprawie roli parlamentów państw członkowskich w Unii Europejskiej, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa wielkości dopuszczalnych połowów na rok 2008 dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych na Morzu Czarnym oraz związane z nimi warunki, zgodnie z którymi takie wielkości dopuszczalnych połowów można wykorzystywać.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wspólnotowych statków rybackich (statków wspólnotowych) prowadzących działalność na Morzu Czarnym.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie w celu badań naukowych prowadzonych za pozwoleniem i pod zwierzchnictwem danego państwa członkowskiego, o których z wyprzedzeniem powiadomiono Komisję i państwo członkowskie, na którego wodach prowadzi się te badania.

Artykuł 3

Definicje

Oprócz definicji zawartych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „GFCM” oznacza Generalną Komisję ds. Łowisk w Basenie Morza Śródziemnego;
- b) „Morze Czarne” oznacza podobszar geograficzny GFCM zgodnie z definicją w rezolucji GFCM/31/2007/2;
- c) „całkowity dopuszczalny połów (TAC)” oznacza ilość ryb, którą można odłowić i wyładować co roku w ramach każdego stada;

- d) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Wspólnocie, państwu członkowskiemu lub krajowi trzeciemu.

ROZDZIAŁ II

WIELKOŚCI DOPUSZCZALNYCH POŁOWÓW ORAZ ZWIĄZANE Z NIMI WARUNKI

Artykuł 4

Limity połowowe oraz przydziały

Limity połowowe, przydział tych limitów państwom członkowskim oraz dodatkowe warunki zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Przepisy szczególne dotyczące przydziałów

Przydział limitów połowowych państwom członkowskim zgodnie z załącznikiem I pozostaje bez uszczerbku dla:

- a) wymian dokonywanych na mocy art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- b) ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 1 i art. 32 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 oraz art. 23 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- c) dodatkowych wyładunków dozwolonych na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- d) potrąceń dokonywanych na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96 oraz art. 23 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

Artykuł 6

Warunki dotyczące połowów i przyłowów

- 1. Ryby ze stad, w odniesieniu do których ustalono limity połowowe, zatrzymuje się na statku lub wyładowuje jedynie jeżeli połowów dokonały statki państwa członkowskiego dysponującego kwotą połowową, która nie została wyczerpana.
- 2. Wszystkie wyładunki zalicza się na poczet kwoty lub, jeśli część należąca do Wspólnoty nie została przydzielona państwom członkowskim w formie kwot, do części należącej do Wspólnoty.

Artykuł 7

Przejściowe środki techniczne

Przejściowe środki techniczne określono w załączniku II.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 8***Przekazywanie danych**

Przesyłając Komisji, zgodnie z przepisami art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, dane dotyczące wyładunków ilości odłowionych ryb ze stad, państwa członkowskie stosują kody stad określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 9***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
F. NUNES CORREIA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Limity połowowe i związane z nimi, ustalane co roku, warunki zarządzania limitami połowowymi mające zastosowanie do statków wspólnotowych na obszarach objętych limitami połowowymi, w podziale na gatunki i obszary

W poniższych tabelach wyszczególniono TAC i kwoty (w tonach żywej wagi, chyba że zaznaczono inaczej) według stad, przydziały dla poszczególnych państw członkowskich oraz związane z nimi, ustalane co roku, warunki zarządzania kwotami.

W granicach każdego obszaru stada ryb określa się zgodnie z kolejnością alfabetyczną łacińskich nazw gatunków. Dla celów niniejszych tabeli zastosowano następujące kody gatunków:

Nazwa naukowa	Kod Alfa-3	Nazwa zwyczajowa
<i>Psetta maxima</i>	TUR	Skarp
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Szprot

Gatunek: Skarp <i>Psetta maxima</i>		Obszar: Morze Czarne
Bulgaria	50	Zapobiegawcze TAC. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Rumunia	50	
WE	100	
TAC	Nie dotyczy.	

Gatunek: Szprot <i>Sprattus sprattus</i>		Obszar: Morze Czarne
WE	15 000 ⁽¹⁾	Zapobiegawcze TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
TAC	Nie dotyczy.	

⁽¹⁾ Mogą być poławiane wyłącznie przez statki pływające pod banderą Bułgarii lub Rumunii.

ZAŁĄCZNIK II

PRZEJŚCIOWE ŚRODKI TECHNICZNE

1. Od dnia 15 kwietnia do dnia 15 czerwca zabrania się prowadzenia wszelkich połowów skarpa w wodach wspólnotowych na Morzu Czarnym.
 2. W państwie członkowskim, w którym przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia minimalny dozwolony rozmiar oczek sieci do połowu skarpa wynosił mniej niż 200 mm, do połowów skarpa można stosować sieci o minimalnym rozmiarze oczek wynoszącym nie mniej niż 180 mm.
 3. Minimalny rozmiar ryb do wyładunku w przypadku skarpa wynosi co najmniej 45 cm długości całkowitej, mierzonej zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 850/98.
-

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2007/74/WE

z dnia 20 grudnia 2007 r.

w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 69/169/EWG z dnia 28 maja 1969 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim⁽¹⁾ stworzyła wspólnotowy system zwolnień podatkowych. O ile nadal istnieje konieczność utrzymania tego systemu w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu oraz w przypadkach, w których, w związku z warunkami przywozu towarów nie istnieje zwykła konieczność ochrony gospodarki, powinien on nadal mieć zastosowanie wyłącznie do nieposiadającego charakteru handlowego przywozu towarów w bagażu osobistym podróżnych z państw trzecich.

(2) Biorąc jednakże pod uwagę liczbę koniecznych zmian, jak również konieczność dostosowania dyrektywy 69/169/EWG do rozszerzenia i nowych granic zewnętrznych Wspólnoty, oraz restrukturyzacji i uproszczenia niektórych przepisów w celu zapewnienia przejrzystości, uzasadnione jest uchylene dyrektywy 69/169/EWG i zastąpienie jej nową dyrektywą.

(3) Ograniczenia ilościowe i progi pieniężne odnoszące się do zwolnień powinny odpowiadać bieżącym potrzebom państw członkowskich.

(4) Próg pieniężny powinien uwzględniać zmianę rzeczywistej wartości pieniądza od ostatniego wzrostu w 1994 r., a także odzwierciedlać zniesienie ograniczeń ilościowych w odniesieniu do towarów podlegających akcyzie w niektórych państwach członkowskich, które obecnie będą się mieścić w ramach ogólnego progu ustalonego dla VAT.

(5) Łatwość dokonywania zakupów zagranicą może przysporzyć problemów państwom członkowskim posiadającym wspólne granice lądowe z państwami trzecimi, w których poziom cen jest znacząco niższy. Uzasadnione jest w związku z tym przyjęcie niższego progu pieniężnego w odniesieniu do podróży odbywanych w inny sposób niż drogą lotniczą lub morską.

(6) Z doświadczeń Komisji wynika, że ilości wyrobów tytoniowych i napojów alkoholowych okazały się, ogólnie rzecz biorąc, odpowiednie, i należy je zatem utrzymać.

(7) Ograniczenia ilościowe dotyczące zwolnienia towarów z akcyzy powinny odzwierciedlać obecny system opodatkowania takich towarów w państwach członkowskich. Właściwe jest zatem wprowadzenie ograniczenia dotyczącego piwa, natomiast ograniczenia dotyczące perfum, kawy i herbaty powinny zostać zniesione.

(8) Właściwe jest umożliwienie państwom członkowskim ustanowienia niższych wartości progu pieniężnego dla dzieci i wyłączenia osób nieletnich ze zwolnień dotyczących wyrobów tytoniowych i napojów alkoholowych w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia.

(9) W związku z potrzebą wspierania wysokiego poziomu ochrony zdrowia obywateli Wspólnoty, właściwe jest umożliwienie państwom członkowskim stosowania obniżonych ograniczeń ilościowych dotyczących wyrobów tytoniowych objętych zwolnieniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 133 z 4.6.1969, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/93/WE (Dz.U. L 346 z 29.12.2005, str. 16).

- (10) W celu uwzględnienia szczególnej sytuacji niektórych osób w związku z ich miejscem zamieszkania lub miejscem pracy, państwa członkowskie powinny mieć również możliwość ograniczenia zwolnień w przypadku pracowników przygranicznych, osób mieszkających w pobliżu granic Wspólnoty oraz załóg środków transportu wykorzystywanych w międzynarodowym ruchu pasażerskim.
- (11) Należy przypomnieć, że Austria posiada wspólną granicę lądową z Samnauntal, szwajcarską enklawą, w której obowiązuje szczególny system podatkowy, co powoduje znacznie niższe opodatkowanie niż to, które obowiązuje na mocy przepisów stosowanych w pozostałej części Szwajcarii, także w kantonie Graubünden, którego Samnauntal jest częścią. Z uwagi na tę specyficzną sytuację, która spowodowała, że Austria stosuje niższe ograniczenia ilościowe dla wyrobów tytoniowych wobec wspomnianej enklawy zgodnie z art. 5 ust. 8 dyrektywy 69/169/EWG, należy zezwolić temu państwu członkowskiemu na stosowanie niższego ograniczenia przewidzianego dla wyrobów tytoniowych w niniejszej dyrektywie wyłącznie w odniesieniu do Samnauntal.
- (12) W przypadku państw członkowskich, które nie wprowadziły euro, należy stworzyć mechanizm umożliwiający przeliczanie kwot wyrażonych w walutach narodowych na euro i w ten sposób zapewnić równe traktowanie w państwach członkowskich.
- (13) Kwota, w odniesieniu do której państwa członkowskie nie mają obowiązku nakładania podatku w przywozie towarów, powinna zostać podwyższona w celu uwzględnienia bieżącej wartości pieniądza,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia reguły dotyczące zwolnienia z podatku od wartości dodanej (VAT) oraz z akcyzy towarów przywożonych w bagażu osobistym osób podróżujących z państwa trzeciego lub terytorium, na którym nie mają zastosowania wspólnotowe przepisy dotyczące VAT, lub akcyzy albo obu tych podatków, określone w art. 3.

Artykuł 2

Jeżeli podróż obejmuje tranzyt przez terytorium państwa trzeciego lub rozpoczyna się na jednym z terytoriów, o których mowa w art. 1, niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, jeżeli podróżny nie jest w stanie wykazać, że towary przewożone w jego bagażu osobistym zostały nabyte na ogólnych zasadach opodatkowania na rynku krajowym państwa członkowskiego i nie dotyczą ich zwrot VAT ani akcyzy.

Artykuł 3

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „państwo trzecie” oznacza każde państwo niebędące państwem członkowskim Unii Europejskiej.

Biorąc pod uwagę Umowę podatkową między Francją a Księstwem Monako z dnia 18 maja 1963 r. i Umowę o przyjaźni i stosunkach dobrosąsiedzkich między Włochami a Republiką San Marino z dnia 31 marca 1939 r., Monako nie jest uznawane za państwo trzecie a San Marino nie jest uznawane za państwo trzecie w odniesieniu do akcyzy;

- 2) „terytorium, na którym nie mają zastosowania wspólnotowe przepisy dotyczące VAT lub akcyzy albo obu tych podatków” oznacza każde terytorium, inne niż terytorium państwa trzeciego, na którym nie ma zastosowania dyrektywa 2006/112/WE⁽¹⁾ albo dyrektywa 92/12/EWG albo obie te dyrektywy.

Biorąc pod uwagę Umowę między Rządami Zjednoczonego Królestwa i wyspy Man w sprawie cel i akcyzy oraz związanych z tym kwestii z dnia 15 października 1979 r., wyspa Man nie jest uznawana za terytorium, na którym nie mają zastosowania wspólnotowe przepisy dotyczące VAT lub akcyzy albo obu tych podatków;

- 3) „podróżni w transporcie lotniczym” i „podróżni w transporcie morskim” oznaczają wszystkich pasażerów podróżujących drogą powietrzną lub morską z wyłączeniem prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym lub prywatnych rejsów morskich o charakterze rekreacyjnym;

- 4) „prywatne loty o charakterze rekreacyjnym” i „prywatne rejsy morskie o charakterze rekreacyjnym” oznaczają użycie statku powietrznego lub pełnomorskiej jednostki pływającej przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną korzystającą z niego na zasadzie najmu lub w jakiegokolwiek inny sposób, w celach innych niż zarobkowe, w szczególności nie w celu przewozu pasażerów lub towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem lub wykonywania zadań organów publicznych;

- 5) „strefa przygraniczna” oznacza strefę o szerokości nieprzekraczającej 15 kilometrów w linii prostej od granicy państwa członkowskiego i która obejmuje lokalne jednostki administracyjne, których część terytorium jest położona w obrębie tej strefy; państwa członkowskie mogą przewidzieć wyjątki w tym zakresie;

- 6) „pracownik przygraniczny” oznacza każdą osobę, której normalna działalność zawodowa wymaga przekraczania granicy w jej dniach pracy.

Przelot bez lądowania nie jest uważany za tranzyt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/138/WE (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 92).

ROZDZIAŁ II

ZWOLNIENIA

SEKCJA 1

Przepisy wspólne

Artykuł 4

Państwa członkowskie zwalniają, przy zastosowaniu progów pieniężnych lub ograniczeń ilościowych, towary przywożone w bagażu osobistym podróżnych z VAT i akcyzy, pod warunkiem że przywóz taki nie ma charakteru handlowego.

Artykuł 5

Do celów stosowania zwolnień za bagaż osobisty uważa się całość bagażu, który podróżny może przedstawić organom celnym w momencie przybycia, jak również bagaż przedstawiany w późniejszym terminie tym samym organom, pod warunkiem posiadania dowodu, że bagaż został zarejestrowany jako bagaż towarzyszący przez przedsiębiorstwo odpowiedzialne za jego przewóz w momencie rozpoczęcia podróży. Paliwa innego niż paliwo, o którym mowa w art. 11, nie uznaje się za bagaż osobisty.

Artykuł 6

Do celów stosowania zwolnień za przywóz, który nie ma charakteru handlowego, uważa się przywóz, który spełnia następujące warunki:

- a) odbywa się okazjonalnie;
- b) obejmuje wyłącznie towary na własny użytek podróżnych lub ich rodzin lub towary przeznaczone na prezenty.

Charakter lub ilość tych towarów nie może wskazywać na przywóz w celach handlowych.

SEKCJA 2

Progi pieniężne

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie zwalniają z VAT i akcyzy przywóz towarów innych niż towary, o których mowa w przepisach sekcji 3, których łączna wartość nie przekracza 300 EUR na osobę.

W przypadku podróży w transporcie lotniczym i podróży w transporcie morskim próg pieniężny określony w akapicie pierwszym wynosi 430 EUR.

2. Państwa członkowskie mogą obniżyć próg pieniężny dla podróży poniżej piętnastego roku życia, bez względu na

wykorzystywany przez nich środek transportu. Proóg pieniężny nie może być jednak niższy niż 150 EUR.

3. Do celów stosowania progów pieniężnych nie można dzielić wartości jednego przedmiotu.

4. Do celów stosowania zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 2, nie uwzględnia się wartości bagażu osobistego podróżnego, który jest przywożony czasowo lub przywożony ponownie po jego czasowym wywozie, ani wartości produktów leczniczych niezbędnych do osobistych potrzeb podróżnego.

SEKCJA 3

Ograniczenia ilościowe

Artykuł 8

1. Państwa członkowskie zwalniają z VAT i akcyzy przywóz następujących rodzajów wyrobów tytoniowych przy zastosowaniu określonych wyższych lub niższych ograniczeń ilościowych:

- a) 200 papierosów lub 40 papierosów;
- b) 100 cygaretek lub 20 cygaretek;
- c) 50 cygar lub 10 cygar;
- d) 250 g tytoniu do palenia lub 50 g tytoniu do palenia.

Każda ilość wyszczególniona w lit. a)–d) stanowi, do celów ust. 4, 100 % łącznego zwolnienia w odniesieniu do wyrobów tytoniowych.

Cygaretki to cygara o maksymalnej wadze jednostkowej 3 gramów.

2. Państwa członkowskie mogą wprowadzić rozróżnienie między podróżnymi w transporcie lotniczym a innymi podróżnymi przez zastosowanie niższych ograniczeń ilościowych określonych w ust. 1 wyłącznie do podróży innych niż podróży w transporcie lotniczym.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 Austria może, tak długo jak system podatkowy w szwajcarskiej enklawie Samnauntal różni się będzie od systemu obowiązującego w pozostałej części kantonu Graubünden, ograniczać stosowanie niższego ograniczenia ilościowego dla wyrobów tytoniowych przywożonych na terytorium tego państwa członkowskiego przez podróżnych, którzy wjeżdżają na jego terytorium bezpośrednio ze szwajcarskiej enklawy Samnauntal.

4. W przypadku każdego podróżnego zwolnienie można stosować do dowolnego połączenia wyrobów tytoniowych, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystanych z poszczególnych zwolnień nie przekracza 100 %.

Artykuł 9

1. Państwa członkowskie zwalniają z VAT i akcyzy alkohol i napoje alkoholowe inne niż wino niemusujące i piwo, z zastrzeżeniem następujących ograniczeń ilościowych:

- a) łącznie 1 litr alkoholu i napojów alkoholowych o zawartości czystego alkoholu powyżej 22 % obj. lub nieskażonego alkoholu etylowego o mocy 80 % obj. i powyżej;
- b) łącznie 2 litry alkoholu i napojów alkoholowych o zawartości czystego alkoholu nieprzekraczającej 22 % obj.

Każda ilość wyszczególniona w lit. a) i b) stanowi, do celów ust. 2, 100 % łącznego zwolnienia dla alkoholu i napojów alkoholowych.

2. W przypadku każdego podróżnego zwolnienie można stosować do dowolnego połączenia różnych rodzajów alkoholu i napojów alkoholowych, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystanych z poszczególnych zwolnień nie przekracza 100 %.

3. Państwa członkowskie zwalniają z VAT i akcyzy łącznie 4 litry wina niemusującego i 16 litrów piwa.

Artykuł 10

Zwolnienia na mocy art. 8 lub 9 nie mają zastosowania w przypadku podróżnych poniżej 17. roku życia.

Artykuł 11

Państwa członkowskie zwalniają z VAT i akcyzy, w przypadku dowolnego pojazdu silnikowego, paliwo znajdujące się w standardowym zbiorniku paliwa oraz ilość paliwa nieprzekraczającą 10 litrów w przenośnym kanistrze.

Artykuł 12

Wartość towarów, o których mowa w art. 8, 9 lub 11, nie jest uwzględniana do celów stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 7 ust. 1.

ROZDZIAŁ III**PRZYPADKI SZCZEGÓLNE****Artykuł 13**

1. Państwa członkowskie mogą obniżyć progi pieniężne lub ograniczenia ilościowe, lub obie te wartości, w przypadku podróżnych należących do następujących kategorii:

- a) osoby zamieszkałe w strefie przygranicznej;
- b) pracownicy przygraniczni;
- c) załogi środków transportu wykorzystywanych w podróży z państwa trzeciego lub z terytorium, na którym nie mają

zastosowania wspólnotowe przepisy dotyczące VAT lub akcyzy albo obu tych podatków.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy podróżny należący do jednej z wymienionych w nim kategorii przedstawi dowód, że udaje się poza strefę przygraniczną państwa członkowskiego lub nie wraca ze strefy przygranicznej sąsiedniego państwa trzeciego.

Ustęp 1 ma jednak zastosowanie w przypadku, gdy pracownicy przygraniczni lub załoga środka transportu w międzynarodowym ruchu pasażerskim przywożą towary w ramach wykonywania swojej pracy.

ROZDZIAŁ IV**PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE****Artykuł 14**

Państwa członkowskie mogą nie nakładać VAT lub akcyzy na przywóz towarów przez podróżnych, jeżeli kwota podatku, który miałby zostać nałożony, wynosi 10 EUR lub mniej.

Artykuł 15

1. Równowartość euro w walucie krajowej stosowaną do celów wykonania niniejszej dyrektywy ustala się raz w roku. Stosuje się kursy obowiązujące w pierwszym dniu roboczym października. Są one publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i mają zastosowanie od 1 stycznia następnego roku.

2. Państwa członkowskie mogą zaokrąglić kwoty w walucie krajowej wynikające z przeliczenia kwot w euro przewidzianych w art. 7, pod warunkiem że takie zaokrąglenie nie przekracza 5 EUR.

3. Państwa członkowskie mogą utrzymać progi pieniężne obowiązujące w chwili rocznego dostosowania przewidzianego w ust. 1, jeżeli przed zaokrągleniem, o którym mowa w ust. 2, przeliczenie odpowiednich kwot wyrażonych w euro skutkowałoby zmianą mniejszą niż 5 % wartości zwolnienia wyrażonego w walucie krajowej lub obniżeniem tego zwolnienia.

Artykuł 16

Co cztery lata, a po raz pierwszy w roku 2012, Komisja przekazuje Radzie sprawozdanie dotyczące wprowadzania w życie niniejszej dyrektywy, do którego dołącza, w stosownych przypadkach, wniosek dotyczący zmiany.

Artykuł 17

W art. 5 ust. 9 dyrektywy 69/169/EWG datę „31 grudnia 2007 r.” zastępuje się datą „30 listopada 2008 r.”.

Artykuł 18

Niniejszym uchyla się dyrektywę 69/169/EWG i zastępuje niniejszą dyrektywą ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2008 r.

Odesłania do uchylonej dyrektywy uznaje się za odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 19

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–15 niniejszej dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2008 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów krajowych, przyjmowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2008 r.

Artykuł 17 stosuje się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
F. NUNES CORREIA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 69/169/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 7 ust. 3
Artykuł 2	—
Artykuł 3 pkt 1	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 3 pkt 2	Artykuł 6
Artykuł 3 pkt 3 akapit pierwszy	Artykuł 5
Artykuł 3 pkt 3 akapit drugi	Artykuły 5 i 11
Artykuł 4 ust. 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 8 ust. 1 zdanie wprowadzające, art. 9 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 4 ust. 1 kolumna druga	—
Artykuł 4 ust. 1 lit. a) kolumna pierwsza	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 4 ust. 1 lit. b) kolumna pierwsza	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 4 lit. c), d) i e) kolumna pierwsza	—
Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 10
Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi	—
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 12
Artykuł 4 ust. 4	Artykuł 2
Artykuł 4 ust. 5	—
Artykuł 5 ust. 1	—
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 13 ust. 1
Artykuł 5 ust. 3	—
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 13 ust. 2
Artykuł 5 ust. 5	—
Artykuł 5 ust. 6 zdanie wprowadzające tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 5
Artykuł 5 ust. 6 zdanie wprowadzające tiret drugie	Artykuł 3 ust. 6
Artykuł 5 ust. 7	—
Artykuł 5 ust. 8	—
Artykuł 5 ust. 9	—
Artykuł 7 ust. 1	—

Dyrektywa 69/169/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 15 ust. 1
Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 15 ust. 2
Artykuł 7 ust. 4	Artykuł 15 ust. 3
Artykuł 7 ust. 5	—
Artykuł 7a ust. 1	—
Artykuł 7a ust. 2	Artykuł 14
Artykuł 7b	—
Artykuł 7c	—
Artykuł 7d	—
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 19 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 8 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 19 ust. 1 akapit pierwszy
art. 8 ust. 2 akapit drugi	—
Artykuł 9	Artykuł 21

DYREKTYWA RADY 2007/75/WE**z dnia 20 grudnia 2007 r.****zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do niektórych przepisów tymczasowych dotyczących stawek podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r.:

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

1) artykuł 123 otrzymuje brzmienie:

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

„Artykuł 123

Republika Czeska może do dnia 31 grudnia 2010 r. utrzymać stawkę obniżoną wynoszącą co najmniej 5 % w odniesieniu do świadczenia usług budowlanych w zakresie prywatnego budownictwa mieszkaniowego, które nie są świadczone w ramach polityki społecznej, z wyłączeniem materiałów budowlanych.”;

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽²⁾ przewiduje pewne odstępstwa w odniesieniu do stawek VAT. Okres obowiązywania niektórych z tych odstępstw kończy się w określonym terminie, podczas gdy inne obowiązują do czasu przyjęcia przepisów ostatecznych.

2) skreśla się art. 124;

(2) Odstępstwa dotyczące stawek VAT przewidziane w dyrektywie 2006/112/WE zgodnie z Aktem przystąpienia z 2003 r., które umożliwiają łagodne dostosowanie gospodarek niektórych nowych państw członkowskich do rynku wewnętrznego, mają określony okres obowiązywania i niedługo wygasną.

3) w art. 125 ust. 1 i 2 wyrażenie „do 31 grudnia 2007 r.” zastępuje się wyrażeniem „do dnia 31 grudnia 2010 r.”;

(3) Kilka z tych nowych państw członkowskich wyraziło pragnienie dalszego korzystania z tych odstępstw.

4) skreśla się art. 126;

(4) Z uwagi na oczekiwaną debatę na temat stosowania obniżonych stawek i wniosku prawodawczego, który ma przedstawić Komisja, należy przedłużyć okres stosowania niektórych odstępstw do końca 2010 roku, czyli do dnia, do którego przedłużono eksperyment dotyczący stosowania obniżonej stawki w odniesieniu do usług pracochłonnych.

5) w art. 127 datę „1 stycznia 2010 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2010 r.”;

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

6) artykuł 128 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 128

1. Polska może do dnia 31 grudnia 2010 r. stosować zwolnienie z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie w odniesieniu do dostaw niektórych książek i specjalistycznych periodyków.

2. Polska może utrzymać stawkę obniżoną wynoszącą co najmniej 7 % w odniesieniu do świadczenia usług restauracyjnych do dnia 31 grudnia 2010 r. lub do czasu wprowadzenia przepisów ostatecznych, o których mowa w art. 402, w zależności od tego, który z tych terminów będzie wcześniejszy.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 11 grudnia 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/138/WE (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 92).

3. Polska może do dnia 31 grudnia 2010 r. utrzymać stawkę obniżoną wynoszącą co najmniej 3 % w odniesieniu do dostaw środków spożywczych, o których mowa w pkt 1 załącznika III.

4. Polska może do dnia 31 grudnia 2010 r. utrzymać stawkę obniżoną wynoszącą co najmniej 7 % w odniesieniu do świadczenia usług związanych z budową, remontem i przebudową budynków mieszkalnych, które nie są wykonywane w ramach polityki społecznej, z wyłączeniem materiałów budowlanych oraz w odniesieniu do dostaw, przed pierwszym zasiedleniem, budynków mieszkalnych lub części budynków mieszkalnych, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a).”;

7) w art. 129 ust. 1 i 2 wyrażenie „do 31 grudnia 2007 r.” zastępuje się wyrażeniem „do dnia 31 grudnia 2010 r.”;

8) skreśla się art. 130.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst przepisów prawa krajowego przyjętych przez nie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

F. NUNES CORREIA

Przewodniczący

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zezwalająca Francji na stosowanie obniżonej stawki podatkowej na benzynę bezołowiową wykorzystywaną jako paliwo i wprowadzoną do obrotu w departamentach Korsyki zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2007/880/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 18 ust. 1 dyrektywy 2003/96/WE, w związku z jej załącznikiem II, Francja uzyskała zezwolenie na stosowanie obniżonej stawki podatkowej w odniesieniu do konsumpcji na Korsyce. Zezwolenie to zostało przyznane do dnia 31 grudnia 2006 r.
- (2) W piśmie z dnia 16 października 2006 r. władze francuskie zwróciły się o zezwolenie na stosowanie, w zakresie podatku od energii, obniżonej stawki jedynie na benzynę bezołowiową wykorzystywaną jako paliwo, co stanowi kontynuację praktyki stosowanej w ramach odstępstwa, o którym mowa powyżej, przed upływem terminu jego obowiązywania. Obniżka wynosi 1 EUR na hektolitr. Wniosek o zezwolenie dotyczy okresu od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. Na Korsyce dostawa benzyny bezołowiowej do dystrybutorów pociąga za sobą znacznie wyższe koszty niż dostawa na kontynencie, a ceny końcowe są od 4 do 7 EUR/hl wyższe od cen stosowanych na kontynencie.

- (3) Poprzez obniżenie podatku od benzyny bezołowiowej, ponoszonego przez konsumentów na Korsyce, ich sytuacja stanie się porównywalna z sytuacją odbiorców na kontynencie. Środek ten spełnia więc cele polityki regionalnej i polityki spójności.
- (4) Obniżenie podatku nie przekracza poziomu koniecznego ze względu na dodatkowe koszty transportu i dystrybucji ponoszone przez konsumentów na Korsyce.
- (5) Ostateczny poziom opodatkowania jest zgodny z poziomami minimalnymi przewidzianymi dyrektywą 2003/96/WE – obecnie 359 EUR/1 000 l (lub 35,90 EUR/hl). Jest tak nawet po uwzględnieniu zezwolenia przyznanego decyzją Rady 2005/767/WE⁽²⁾, którego skutki mogą łączyć się ze skutkami niniejszej decyzji.
- (6) Ze względu na oddalenie i wyspiarski charakter departamentów, do których decyzja ma zastosowanie, a także na niewielką wysokość obniżki stawki, która jest zresztą bardzo wysoka w porównaniu do minimum wspólnotowego, środek ten nie spowoduje przemieszczeń szczególnie związanych z dostawą paliw.
- (7) W związku z tym środek, o którym mowa, z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i konieczności zapewnienia uczciwej konkurencji, jest dopuszczalny i nie jest niezgodny z polityką wspólnotową w dziedzinie środowiska, energii i transportu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003 r., str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004 r., str. 100).

⁽²⁾ Dz.U. L 290 z 4.11.2005 r., str. 25.

- (8) Należy więc zezwolić Francji, zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE, na stosowanie obniżonej stawki podatkowej w odniesieniu do benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo i wprowadzonej do obrotu na Korsyce do dnia 31 grudnia 2012 r.
- (9) Należy zapewnić Francji możliwość zastosowania obniżki, będącej przedmiotem niniejszej decyzji, na podstawie odstępstwa określonego w art. 18 dyrektywy 2003/96/WE w związku z jej załącznikiem II, z zachowaniem ciągłości w stosunku do przepisów stosowanych przed dniem 1 stycznia 2007 r. Należy więc przyznać zezwolenie ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2007 r.,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zezwala się Francji na stosowanie obniżonej stawki podatkowej w odniesieniu do benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako paliwo i wprowadzanej do obrotu w departamentach Korsyki.

Aby uniknąć nadmiernej rekompensaty, obniżka nie może przekroczyć dodatkowych kosztów transportu, magazynowania i dystrybucji w stosunku do Francji kontynentalnej.

Obniżona stawka musi być zgodna z obowiązkami przewidzianymi w dyrektywie 2003/96/WE, a w szczególności z minimalnymi stawkami określonymi w art. 7.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r. i wygasa dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
F. NUNES CORREIA
Przewodniczący

DECYZJA RADY
z dnia 20 grudnia 2007 r.
zmieniająca regulamin wewnętrzny Rady
(2007/881/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 207 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 121 ust. 3,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 41 ust. 1,

uwzględniając art. 2 ust. 2 załącznika III do regulaminu wewnętrznego Rady ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 11 ust. 5 regulaminu wewnętrznego Rady (zwanego dalej „regulaminem”) stanowi, że jeżeli decyzja ma zostać przyjęta przez Radę większością kwalifikowaną, a także na wniosek członka Rady, sprawdza się, czy państwa członkowskie stanowiące tę większość reprezentują co najmniej 62 % ogółu ludności Unii Europejskiej, co oblicza się na podstawie danych liczbowych dotyczących liczby ludności podanych w art. 1 załącznika III do regulaminu wewnętrznego.
- (2) Artykuł 2 ust. 2 załącznika III do regulaminu wewnętrznego, odnoszącego się do szczegółowych zasad stosowania przepisów dotyczących ważenia głosów w Radzie, stanowi, że ze skutkiem od dnia 1 stycznia każdego roku Rada dostosowuje, zgodnie z danymi, którymi dysponuje Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich w dniu 30 września poprzedniego roku, dane liczbowe określone w art. 1 tego załącznika.
- (3) W związku z tym regulamin wewnętrzny powinien zostać zmieniony na rok 2008,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 1 załącznika III do regulaminu wewnętrznego otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2006/683/WE, Euratom z dnia 15 września 2006 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 285 z 16.10.2006, str. 47).

„Artykuł 1

Do celów stosowania art. 205 ust. 4 Traktatu WE, art. 118 ust. 4 Traktatu Euratom, art. 23 ust. 2 akapit trzeci oraz art. 34 ust. 3 Traktatu UE liczba ludności każdego państwa członkowskiego na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2008 r. wynosi:

Państwo członkowskie	Stan ludności (× 1 000)
Niemcy	82 314,9
Francja	63 392,1
Zjednoczone Królestwo	60 823,8
Włochy	59 131,3
Hiszpania	44 474,6
Polska	38 125,5
Rumunia	21 565,1
Niderlandy	16 358
Grecja	11 171,7
Portugalia	10 599,1
Belgia	10 584,5
Republika Czeska	10 287,2
Węgry	10 066,1
Szwecja	9 113,2
Austria	8 298,9
Bułgaria	7 679,3
Dania	5 447,1
Słowacja	5 393,6
Finlandia	5 276,9
Irlandia	4 319,4
Litwa	3 384,9
Łotwa	2 281,3
Słowenia	2 010,3
Estonia	1 342,4
Cypr	778,7
Luksemburg	476,2
Malta	407,8
Ogółem	495 103,9
Próg (62 %)	306 964,4*

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 1 stycznia 2008 r.

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
F. NUNES CORREIA
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Banku Centralnego Cypru

(2007/882/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączony do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 27.1,

uwzględniając zalecenie EBC/2007/12 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 15 listopada 2007 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych audytorów Banku Centralnego Cypru ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych Eurosystemu podlegają badaniu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Na podstawie art. 1 decyzji Rady 2007/503/WE z dnia 10 lipca 2007 r. zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia jednej waluty przez Cypr z dniem 1 stycznia 2008 r. ⁽²⁾ Cypr spełnia obecnie warunki konieczne do przyjęcia euro, a przyznana mu derogacja, o której mowa w art. 4 Aktu przystąpienia, powinna być uchylona ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r.
- (3) Na podstawie sekcji 60(1)(a) ustawy 34(I) z 2007 r. zmieniającej ustawy o Banku Centralnym Cypru z 2002 i 2003 roku, która wejdzie w życie dnia 1 stycznia 2008 r., roczne sprawozdania finansowe tego banku są poddawane audytowi zgodnie z art. 27 Statutu ESBC.

(4) Po uchyleniu derogacji dotyczącej Cypru Rada Prezesów EBC zaleciła Radzie zatwierdzenie PriceWaterhouseCoopers Limited jako zewnętrznego biegłego rewidenta Banku Centralnego Cypru na lata finansowe 2008–2012.

(5) Należy zatem zastosować się do zalecenia Rady Prezesów EBC i dokonać odpowiedniej zmiany decyzji Rady 1999/70/WE ⁽³⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W art. 1 decyzji 1999/70/WE dodaje się ustęp w brzmieniu:

„14. Niniejszym zatwierdza się PricewaterhouseCoopers Limited jako zewnętrznego biegłego rewidenta Banku Centralnego Cypru na lata finansowe 2008–2012.”.

Artykuł 2

Decyzję podaje się do wiadomości EBC.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

F. NUNES CORREIA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 277 z 20.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 18.7.2007, str. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 22 z 29.1.1999, str. 69. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/145/WE (Dz.U. L 64 z 2.3.2007, str. 35).

DECYZJA RADY

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Banku Centralnego Malty

(2007/883/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączony do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 27.1,

uwzględniając zalecenie EBC/2007/17 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 listopada 2007 r. dla Rady Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Banku Centralnego Malty ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych Eurosystemu podlegają badaniu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Stosownie do art. 1 decyzji Rady 2007/504/WE z dnia 10 lipca 2007 r. zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia jednej waluty przez Maltę z dniem 1 stycznia 2008 r. ⁽²⁾ Malta spełnia obecnie warunki konieczne do przyjęcia euro, a przyznana jej derogacja, o której mowa w art. 4 Aktu przystąpienia z 2003 r., powinna być uchylona ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r.
- (3) Zgodnie z art. 20 zmienionej ustawy o Banku Centralnym Malty, która wejdzie w życie dnia 1 stycznia 2008 r., roczne sprawozdania finansowe tego banku są poddawane audytowi zgodnie z art. 27 Statutu ESBC.

(4) Po uchyleniu derogacji dotyczącej Malty Rada Prezesów EBC zaleciła Radzie zatwierdzenie PriceWaterhouseCoopers i Ernst & Young jako zewnętrznych biegłych rewidentów Banku Centralnego Malty na rok finansowy 2008.

(5) Należy zatem zastosować się do zalecenia Rady Prezesów EBC i dokonać odpowiedniej zmiany decyzji Rady 1999/70/WE ⁽³⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W art. 1 decyzji 1999/70/WE dodaje się następujący akapit:

„15. Niniejszym zatwierdza się PriceWaterhouseCoopers i Ernst & Young jako łącznych zewnętrznych biegłych rewidentów Banku Centralnego Malty na rok finansowy 2008.”.

Artykuł 2

O niniejszej decyzji informuje się Europejski Bank Centralny.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

F. NUNES CORREIA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 15.12.2007, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 18.7.2007, str. 32.

⁽³⁾ Dz.U. L 22 z 29.1.1999, str. 69. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/145/WE (Dz.U. L 64 z 2.3.2007, str. 35).

DECYZJA RADY

z dnia 20 grudnia 2007 r.

upoważniająca Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 169 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2007/884/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ (VAT), w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją 95/252/WE ⁽²⁾, a następnie decyzją 98/198/WE ⁽³⁾ Rada upoważniła Zjednoczone Królestwo do ograniczenia do 50 % prawa najemcy lub leasingobiorcy do odliczenia podatku VAT naliczonego od opłat z tytułu najmu lub leasingu samochodu osobowego, w przypadku gdy samochód nie jest wykorzystywany wyłącznie do celów służbowych. Zjednoczonemu Królestwu zezwolono również na to, by wykorzystywanie w celach prywatnych samochodu najmowanego lub wziętego w leasing przez podatnika do celów służbowych nie było traktowane jako odpłatne świadczenie usług. Ten środek upraszczający zlikwidował konieczność ewidencjonowania przez najemcę lub leasingobiorcę kilometrów przejechanych samochodem służbowym w celach prywatnych oraz rozliczania dla każdego pojazdu podatku od faktycznej liczby kilometrów przejechanych w celach prywatnych.

(2) Pismem, które wpłynęło do Sekretariatu Generalnego Komisji w dniu 5 lutego 2007 r., Zjednoczone Królestwo zwróciło się z wnioskiem o przedłużenie okresu obowiązywania odstępstwa, które wygasa w dniu 31 grudnia 2007 r.

(3) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 15 października 2007 r. o wniosku złożonym przez Zjednoczone Królestwo. Pismem z dnia 17 października 2007 r. Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo o tym, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

(4) Okoliczności prawne i faktyczne uzasadniające przyznanie upoważnienia do zastosowania odstępstwa nie uległy zmianie i nie straciły na znaczeniu.

(5) W dniu 29 października 2004 r. Komisja przedstawiła wniosek w sprawie dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG, obecnie dyrektywę 2006/112/WE, obejmujący harmonizację kategorii wydatków, w odniesieniu do których mogą mieć zastosowanie wyjątki od prawa do odliczeń. Zgodnie z tym wnioskiem wyjątki od tego prawa do odliczeń można stosować do pojazdów samochodowych. Stosowne jest zatem przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia do momentu wejścia w życie tej dyrektywy. Jednakże w każdym przypadku upoważnienie wygaśnie najpóźniej w dniu 31 grudnia 2010 r., jeżeli wspomniana dyrektywa nie wejdzie w życie do tego dnia, w celu umożliwienia oceny, czy niniejsza decyzja jest konieczna w świetle odsetka określającego ogólny podział na użytek służbowy i prywatny.

(6) Przedłużenie okresu obowiązywania odstępstwa nie będzie miało niekorzystnego wpływu na środki własne Wspólnot Europejskich pochodzące z podatku VAT.

(7) Biorąc pod uwagę pilny charakter sprawy, konieczne jest zastosowanie odstępstwa od sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w ust. I.3 Protokołu w sprawie roli parlamentów państw członkowskich w Unii Europejskiej załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i art. 169 dyrektywy 2006/112/WE niniejszym upoważnia się Zjednoczone Królestwo do ograniczenia do 50 % prawa najemcy lub leasingobiorcy samochodu do odliczania podatku VAT od kosztów najmu lub leasingu tego samochodu, w przypadku gdy samochód nie jest wykorzystywany wyłącznie do celów związanych z działalnością przedsiębiorstwa.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit a) dyrektywy 2006/112/WE niniejszym upoważnia się Zjednoczone Królestwo do tego, by użytkownika samochodu służbowego podatnika będącego przedmiotem najmu lub leasingu do celów prywatnych nie traktowało jako odpłatnego świadczenia usług.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/138/WE (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 92).

⁽²⁾ Dz.U. L 159 z 11.7.1995, str. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 76 z 13.3.1998, str. 31. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/855/WE (Dz.U. L 369 z 16.12.2004, str. 61).

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsza decyzja wygasa w dniu wejścia w życie przepisów wspólnotowych określających rodzaje wydatków związanych z pojazdami samochodowymi, które nie dają prawa do pełnego odliczenia podatku VAT, lecz nie później niż dnia 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
F. NUNES CORREIA
Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 grudnia 2007 r.

**zmieniająca decyzję 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do
wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu w Niemczech**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/885/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 3,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/415/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu we Wspólnocie i uchylająca decyzję 2006/135/WE ⁽³⁾ ustanawia niektóre środki ochronne, które należy stosować, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się tej choroby, łącznie z określeniem obszarów A i B w następstwie podejrzenia lub potwierdzenia ogniska tej choroby.
- (2) W związku z wystąpieniem ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 w Zjednoczonym Królestwie, Niemczech i w Polsce, decyzja 2006/415/WE została zmieniona decyzją 2007/878/WE z dnia

21 grudnia 2007 r. zmieniającą decyzję Komisji 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu w wymienionych państwach członkowskich ⁽⁴⁾.

- (3) W związku z wystąpieniem w Niemczech dalszego ogniska poza obszarem objętym ograniczeniami, należy zmienić granice obszaru objętego ograniczeniami i czas trwania środków, aby dostosować je do sytuacji epidemiologicznej.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/415/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2006/415/WE wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33); sprostowanie (Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 164 z 16.6.2006, str. 51. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/785/WE (Dz.U. L 316 z 4.12.2007, str. 62).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2007, str. 55.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2006/415/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. W części A wpis dotyczący Niemczech otrzymuje następujące brzmienie:

Kod ISO państwa	Państwo członkowskie	Obszar A		Data wygaśnięcia art. 4 ust. 4 lit. b) ppkt (iii)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
„DE	NIEMCZECH		The 10 km zone established around the outbreak in the commune of Großwoltersdorf including all or parts of the communes of: Landkreis Oberhavel: Fürstenberg/Havel, Gransee, Großwoltersdorf, Sonnenberg, Stechlin Landkreis Ostprignitz-Ruppin: Lindow (Mark), Rheinsberg Landkreis Mecklenburg-Strelitz: Priepert, Wesenberg	15.1.2008
			The 10 km zone established around the outbreak in the commune of Bensdorf including all or parts of the communes of: Kreisfreie Stadt Brandenburg an der Havel Landkreis Havelland: Milower Land Landkreis Potsdam-Mittelmark: Bensdorf, Havelsee, Rosenau, Wusterwitz Landkreis Jerichower Land: Brettin, Demsin, Genthin, Kade, Karow, Klitsche, Roßdorf, Schlagenthin, Zabakuck	21.1.2008
			The 10 km zone established around the outbreak in the commune of Heiligengrabe including all or parts of the communes of: im Landkreis Ostprignitz-Ruppin: Heiligengrabe, Kyritz, Wittstock/Dosse, Wusterhausen/Dosse im Landkreis Prignitz: Groß Pankow, Gumtow, Pritzwalk	25.1.2008"

2. W części B wpis dotyczący Niemczech otrzymuje następujące brzmienie:

Kod ISO państwa	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia art. 4 ust. 4 lit. b) ppkt (iii)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
„DE	NIEMCZECH		The communes of: Landkreis Oberhavel: Fürstenberg/Havel, Gransee, Großwoltersdorf, Schönermark, Sonnenberg, Stechlin, Zehdenick Landkreis Ostprignitz-Ruppin: Lindow (Mark), Rheinsberg Landkreis Uckermark: Lychen, Templin Landkreis Mecklenburg-Strelitz: Godendorf, Priepert, Wesenberg, Wokuhl-Dabenow, Wustrow	15.1.2008

Kod ISO państwa	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia art. 4 ust. 4 lit. b) ppkt (iii)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
			The communes of: Kreisfreie Stadt Brandenburg an der Havel Landkreis Havelland: Milower Land, Premnitz Landkreis Potsdam-Mittelmark: Beetzsee, Bendorf, Havelsee, Rosenau, Wenzlow, Wusterwitz, Ziesar Landkreis Jerichower Land: Brettin, Demsin, Genthin, Kade, Karow, Klitsche, Mützel, Paplitz, Parchen, Roßdorf, Schlagenthin, Wulkow, Zaba-kuck	21.1.2008
			The communes of: im Landkreis Ostprignitz-Ruppin: Heiligengrabe, Kyritz, Wittstock/Dosse, Wusterhausen/Dosse im Landkreis Prignitz: Groß Pankow, Gumtow, Pritzwalk	25.1.2008"

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA EUPOL AFGH/2/2007

z dnia 30 listopada 2007 r.

w sprawie ustanowienia Komitetu Uczestników misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie
(EUPOL AFGANISTAN)

(2007/886/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

tym rozwinęto ustalenia dotyczące udziału państw trzecich w cywilnych operacjach zarządzania kryzysowego, w tym ustanowienia Komitetu Uczestników (CoC).

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2007/369/WPZiB z dnia 30 maja 2007 r. w sprawie utworzenia misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) ⁽¹⁾ w szczególności jego art. 10 ust. 1,

- (3) Komitet Uczestników misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) ma odgrywać kluczową rolę w bieżącym zarządzaniu misją. Ma on stanowić główne forum, na którym omawiane będą wszystkie problemy związane z bieżącym zarządzaniem misją. KPiB, do którego należy sprawowanie kontroli politycznej i kierownictwo strategiczne misji, ma brać pod uwagę opinie Komitetu Uczestników,

a także mając na uwadze, co następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie

- (1) Zgodnie z art. 10 ust. 1 wspólnego działania 2007/369/WPZiB, Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) sprawuje, w ramach odpowiedzialności Rady, kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne misji i jest upoważniony przez Radę do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 25 Traktatu.

Niniejszym ustanawia się Komitet Uczestników (CoC) misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN).

Artykuł 2

Funkcje

- (2) W konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Göteborgu w dniach 15 i 16 czerwca 2001 r. ustanowiono główne zasady i tryb wkładu państw trzecich do misji policyjnych. W dniu 10 grudnia 2002 r. Rada zatwierdziła „Procedury konsultacyjne i tryb wkładu państw spoza UE do cywilnych operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE”; w dokumencie

1. Komitet Uczestników może wydawać opinie. KPiB bierze takie opinie pod uwagę i sprawuje kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne misji.

2. Zakres uprawnień Komitetu Uczestników określono w dokumencie zatytułowanym „Procedury konsultacyjne i tryb wkładu państw spoza UE do cywilnych operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 31.5.2007, str. 33. Wspólne działanie zmienione wspólnym działaniem 2007/733/WPZiB (Dz.U. L 295 z 14.11.2007, str. 31).

Artykuł 3**Skład**

1. Do udziału w obradach Komitetu Uczestników uprawnione są wszystkie państwa członkowskie UE. W bieżącym zarządzaniu misją uczestniczą jednak wyłącznie państwa wnoszące wkład. Przedstawiciele państw trzecich uczestniczących w misji mogą być obecni na posiedzeniach Komitetu Uczestników. Na posiedzeniach Komitetu Uczestników może być także obecny przedstawiciel Komisji Wspólnot Europejskich.

2. Komitet Uczestników jest na bieżąco informowany przez Szefa Misji.

Artykuł 4**Przewodniczący**

W odniesieniu do misji, o której mowa w art. 1, zgodnie z procedurami konsultacyjnymi i trybem, o których mowa w art. 2 ust. 2, Komitetowi Uczestników przewodniczy przedstawiciel Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, w ścisłym porozumieniu z Prezydencją.

Artykuł 5**Posiedzenia**

1. Posiedzenia Komitetu Uczestników są regularnie zwoływane przez przewodniczącego. Jeżeli wymagają tego okoliczności, z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek przedstawiciela państwa uczestniczącego można zwoływać posiedzenia nadzwyczajne.

2. Przed posiedzeniem przewodniczący rozsyła wstępny porządek obrad oraz dokumenty związane z posiedzeniem. Przewodniczący odpowiada za przekazywanie KPiB wyników obrad Komitetu Uczestników.

Artykuł 6**Poufność**

1. Do posiedzeń i prac Komitetu Uczestników stosuje się przepisy Rady dotyczące bezpieczeństwa. W szczególności przedstawiciele biorący udział w posiedzeniach Komitetu Uczestników posiadają odpowiednie certyfikaty bezpieczeństwa osobowego.

2. Treść obrad Komitetu Uczestników objęta jest tajemnicą służbową.

Artykuł 7**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 2007 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
C. DURRANT PAIS
Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2007/887/WPZiB**z dnia 20 grudnia 2007 r.****uchylające wspólne działanie 2005/557/WPZiB w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie oraz w Somalii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

podjęte zostaną środki konieczne do likwidacji prowadzonego przez UE działania wspierającego,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

uwzględniając wspólne działanie 2005/557/WPZiB z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie oraz w Somalii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 2,**Artykuł 1**

Wspólne działanie 2005/557/WPZiB zostaje uchylone z dniem 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) We wspólnym działaniu 2005/557/WPZiB Unia Europejska ustanowiła cywilno-wojskowe działanie wspierające misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie oraz w Somalii („AMIS/AMISOM”).
- (2) Zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1769 (2007) operacja Unii Afrykańskiej i ONZ w Darfurze (UNAMID) ma przejąć zwierzchnictwo od AMIS-u nie później niż 31 grudnia 2007 r.
- (3) Po przekazaniu zwierzchnictwa UNAMID należy zakończyć działanie UE wspierające AMIS/AMISOM; następnie

W imieniu Rady

F. NUNES CORREIA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 20.7.2005, str. 46. Wspólne działanie zmienione wspólnym działaniem 2007/245/WPZiB (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 65).

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ZPUE/2/2007**z dnia 18 grudnia 2007 r.****dotycząca mianowania szefa zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa)****(2007/888/WPZiB)**

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2006/304/WPZiB z dnia 10 kwietnia 2006 r. dotyczące utworzenia zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na potrzeby ewentualnej operacji zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,uwzględniając wspólne działanie Rady 2007/778/WPZiB z dnia 29 listopada 2007 r. zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2006/304/WPZiB dotyczące utworzenia zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na potrzeby ewentualnej operacji zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 6 wspólnego działania 2006/304/WPZiB stanowi, że Rada upoważnia Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 25 Traktatu, w tym decyzji o mianowaniu szefa zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na wniosek Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela.

Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel złożył wniosek o mianowanie Roya REEVE'A,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym Roy REEVE zostaje mianowany szefem zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na potrzeby ewentualnej operacji UE zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 1 stycznia 2008 r.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 marca 2008 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2007 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
C. DURRANT PAIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 112 z 26.4.2006, str. 19.⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 30.11.2007, str. 68.